

Bibliaóra – 2021.május 25.

Előfohász: „Mert te jó vagy, Uram, és megbocsátasz, nagyon szereted mindazokat, akik hozzád kiáltanak (Zsolt 86,5).” Ámen.

Ének: 381. dicséret: „Jézus Krisztus, mi kegyelmes Hadnagyunk...”

Előima

Te vagy a szeretet és jóság Lelke, és nem akarod, hogy harag, veszekedés, gyűlölet és irigység szomorítson minket. A viszálykodás ellenedre van, és szereteted lángjával akarod újra összeforrasztani azokat, akik elszakadtak egymástól. Jöjj, és cselekedj, hogy egy szívvel és egy szájjal dicsérjünk Téged. Tanuljunk a bibliai bírák és ellenségeik tanúságos életéből. Urunk, Istenünk, halld meg imánkat, és könyörülj rajtunk. Ne engedd üres kézzel távoznunk színed elől, Királyunk, hiszen te meghallgatsz minden imádságot. Tudjuk, hogy számtalan utad van és sok eszközöd. Munkádnak akadályja nincsen. Szüntelen cselekszel. Úgy teszel, ahogy gyermekeid java kívánja. Örökkévalóság igaz Istene, a Te erőd nem tehetetlen, légy a sötét életek felett is Úr és vigyél ragyogást és fényt oda, ahol sötétség uralkodik. Világosítsd elménket Igéddel, hogy Általad és Veled szóljunk. Jézus nevében kérünk, hallgass meg bennünket. Ámen.

Ószövetségi alapige: Bírák könyve 9,50-57

„Abímelek azután Tébéc alá vonult, megostromolta Tébécet és elfoglalta. A város közepén volt egy erős fellegvár. Oda menekült minden férfi és nő, a város valamennyi polgára, és magukra zárták azt. Azután fölmentek a fellegvár tetejére. De Abímelek a fellegvárig nyomult, és megtámadta azt. Már közel volt a fellegvár bejáratához, és fel akarta gyújtani. Akkor egy asszony egy kézimalmom kövét dobta Abímelek fejére, amely bezúzta a koponyáját. Ő azonnal így kiáltott fegyverhordozó legényének: Ránts kardot, és ölj meg, hogy ne mondják rólam: Asszony gyilkolta meg! A legénye keresztülszúrta, és meghalt. Amikor az izráéliek látták, hogy Abímelek meghalt, mindnyájan hazamentek. Így fizetett meg Isten Abímeleknek azért a gonoszságáért, amelyet apja ellen követett el, amikor meggyilkolta hetven testvérét. A sikemiek fejére is visszahárította Isten minden gonoszságukat, és beteljesedett rajtuk Jótámnak, Jerubbaal fiának az átka.”

Kedves testvérek az Úr Jézus Krisztusban!

Milyen véget érnek azok a bitorlók, akik Isten parancsa ellenére hatalomra törnek? Viszály támad Sikem és Abimelek között. Isten indítja ezt is. A gonosz Isten tervébe be van illesztve. Feltűnő, hogy Isten gonosz lelket küld. Van ilyen a Bibliában, de nagyon ritka. Miért zavaró ez? Azért mert az emberek úgy gondolkodnak, hogy két hatalom van: Isten és a Sátán. Isten küldi a Szentlelket a

Sátán meg Istentől függetlenül a gonosz lelket. A Szentírás csak egy Urat ismer az Ő uralma alatt áll a Sátán is.

Dávid és Saul tekintetében a következőket olvassuk:

„Akkor az Úr lelke szállt Dávidra, és attól kezdve vele is maradt. [...] Saultól viszont eltávozott az Úr lelke, és egy gonosz szellem kezdte gyötörni, amelyet az Úr küldött.” (ISám 16,13-14)

Pál apostol így buzdítja és inti a korintusi testvéreket: *„Emberi erőt meghaladó kísértés még nem ért titeket. Isten pedig hűséges, és nem hagy titeket erőtlökön felül kísérteni; sőt a kísértéssel együtt el fogja készíteni a szabadulás útját is, hogy el bírjátok azt viselni.” (IKor 10,13)*

Isten parancsára mozdulhat tehát a gonosz lélek is. De nem győzhet.

Szerinted, drága testvérem, hány hatalom uralja ezt a világot és **ki** a győztes? Hogyan gondolkozol és vélekedsz a gonoszról mint lelki hatalomról? Komolyan veszed? Érdemtelen vagy? Értékeled a mennyei hatalmasságok csodáit? Érdekel, hogy ki az Úr a mennyben és a földön? A gonosz jelen van, de ne lépünk vele szövetségre.

Abimeleket egy elhajított malomkő sebesíti meg, amelyet egy asszony hajít el. Ez egy kézi malom köve lehetett, tehát ne egy általunk ismert asztal nagyságú malomkőre gondoljunk. De a kőnek lelki tanítása is van. Jézus önmagát azonosítja a kővel Máté evangéliuma 21. részének 42-44. verseiben:

„Megkérdezte tőlük Jézus: Sohasem olvastátok az Írásokban: „A kő, amelyet az építők megvetettek, az lett a sarokkő, az Úrtól lett ez, és csodálatos a mi szemünkben”? Ezért mondom nektek, hogy elvételik tőletek az Isten országa, és olyan népnek adatik, amely megtermi annak gyümölcseit. És aki erre a kőre esik, összezúzza magát, akire pedig ez a kő ráesik, azt szétmorzsolja.”

Jézus botránykő azoknak, akik elvesznek. Birodalmak jönnek és mennek, romba dőlnek mind. Jézus a kőszikla, a szegletkő, az ALAP Ő MARAD. Ezért Jézus a mi menedékünk, oltalmunk és várunk. Abimeleket a kő halálra zúzta, elítélte, aki Jézushoz menekül, az megtartatik, akinek Ő a menedéke az megmenekült.

KŐ. KÖVEK KÖVE. Jézus sebesített meg érettünk, Ő hordozta a mi sebeinket. Ő menedék, méltó arra, hogy Őt dicsérd. Ő a menedék és hozzá igyekezzünk, mi is, és gyermekeink is.

Vajon, drága testvérem, komolyan veszed az Úr Jézus botránykő voltát? Komolyan érdekeled a hétköznapiidban, hogy Krisztus a kőszikla, AKI RENDÍTHETETLEN MARAD, AKI NEM VÁLTOZIK?

Házi feladatként nézd át nagyon alaposan Máté evangéliumának 21. részét, és vedd a szívedbe: „*Jézus Krisztus Úr, az Atya Isten dicsőségére. (Fil 2,11)*” Értesse meg veled mindezt az igazság Lelke.

Közének: 233. dicséret 1-3. versei: „*Úr, Isten te tarts meg minket...*”

Újszövetségi alapige: Apostolok Cselekedetei 15, 6-11

„Összegyűltek tehát az apostolok és a vének, hogy tanácskozzanak ebben az ügyben. Amikor nagy vita támadt, Péter felállt, és így beszélt hozzájuk: „Atyámfiai, férfiak, ti tudjátok, hogy régtől fogva engem választott ki Isten közületek, hogy az én számból hallják a pogányok az evangélium igéjét, és higgyenek. A szíveket ismerő Isten pedig bizonyosságot tett mellettük, amikor éppen úgy megadta nekik is a Szentlelket, mint ahogyan nekünk, és nem tett semmi különbséget közöttünk és közöttük, mert hit által megtisztította szívüket. Most tehát miért kísértitek azzal Istent, hogy olyan igát tegyetek a tanítványok nyakába, amelyet sem atyáink, sem mi nem tudtunk elhordozni? Ellenben abban hiszünk, hogy mi is az Úr Jézus kegyelme által üdvözülünk. Éppen úgy, mint ők.”

Kedves testvérek az Úr Jézus Krisztusban!

Az apostolok összegyülekeznek, mert a közösség számára egy fontos kérdésben kell dönteniük. Az ügy nem tűr halasztást. Tanácskoznak, megtárgyalják a közösség problémáját. Jézus tanítványai ebben is példák. Nem söprik szőnyeg alá a problémát, hanem disputálnak, együttgondolkoznak. Van véleményük, és mindezt ütköztetni is kell. Gondolkodni kell. Együtt és közösen. Ez az ügy mindenkit érint. Zsidót és pogányt egyaránt. Az apostolok ebben is példák. Nincs csönd, nincs zárás, nincs érzelmek palástolása, nincsenek elfojtott gondolatok, megkötözött elmék.

Drága testvérek! Mi sokszor csendben vagyunk, amikor azt érezzük, hogy nézeteink eltérnek. Beszélgetni, együttgondolkodni, tanácsolni egymást, kikérdezni, megkérdezni, véleményezni szükséges a dolgokat. Ez alapvető feladata a keresztyéneknek. A hithőseink egyetemes zsinatokat tartottak, amelyek sokszor viharosak voltak.

Péter volt az első véleményező. Nagyon szépen emlékezteti a tanítványi sereget Kornéliusz esetére. Ő abból tanult. Neki Isten Kornéliuszon keresztül jelentette ki, mi a lényeg. Péter alázatosan Istennek tulajdonította a kezdeményezést. A választás Istené volt, de a kiváltság, a bővült ismeretnek a kiváltságosa, maga Péter. A megtérés nincs kötve sem zsidóhoz, sem pogányhoz. Zsidó szokásokhoz pedig már végképp.

Isten lehajló szeretete akkor lett nyilvánvaló, amikor a pogányoknak is az Úr ugyanazt az ajándékot adta, kitöltötte rájuk Szentlelkét.

Harmadszor pedig Isten a pogányok szívét is megtisztította. Ezért nem a külső tisztaságra, a zsidó szokások betartására kell fókuszálni, hanem arra, hogy a hit Isten ajándéka, és hit által, belsőleg történik a megmosatás.

A három isteni cselekedet: Péter felvilágosítása, a Szentlélek kitöltetése, a szívek megtisztítása, elég Péter számára, hogy kijelentse minden törvénytől mentes az evangélium. Gúzsba kötve nem él, hanem haldoklik az örömhír. Az Úr áldása, az Úr ereje az evangélium szívekbe való plántálásán nyugszik, nem pedig a külsőségekben.

Mennyi külsőség, mennyi fájdalommal teli napok vannak utánunk is. Pedig Péter kegyelemhirdetése a jelenvalóság és örökkévalóság áldása: *„ellenben mi abba hiszünk, hogy az Úr Jézus kegyelme által üdvözülünk. Éppen úgy, mint ők.”*

Ők és mi. Mi és ők. Kategóriák. Semmi különbség nincs köztünk. Kegyelemre szoruló emberek vagyunk. Péter nemcsak a bizonyítékokat közli, hanem a valóságot: *„Isten egyik ponton sem tesz különbséget.”*

Milyen jó, Isten nem személyválogató. Nagyszerű, hogy az Úr így gondolkodik felőlünk. *„Kegyelemből van üdvösségünk, és ez nem értünk van, ez Isten ajándéka.”* (Ef 2,8-9) Isten kegyelme és a hit egy szintre emel bennünket. Az Atyánál mindig esélyegyenlőség van. Nincs különbség, mert mindnyájan vétkeztünk. Nincs különbség, épp ezért én nem szabhatom meg, hogy a másinak mire van szüksége a hitgyakorlatához. Nem írhatom elő, ezt muszáj. Nem olvashatom a fejére, erre hatványozottan szükséged van. Nem. Isten ugyanis lehetővé teszi, hogy testvéri közösségünk legyen egymással.

Kedves testvérek! Befogadóak vagyunk-e? Bibliakörbe hívogatunk-e? Csak egy módszer létezik a bibliaolvasásra? Van bevált módszerünk Isten imádatára? Kegyelem és hit által.

Utóima: Imádkozzunk olyan támogató életekért, akik a közös probléma érdekében képesek leülni egy asztalhoz és tárgyalni. Imádkozzunk olyan tevékeny testvérekért, akik kegyelemből hit által élnek, és erről bizonytságot tesznek. Imádkozzunk olyan kiküldöttekért, akik elmondják, hogy mindenki egy dénár jussal indul az Úrnál és nincs több. „Istenünk szerető irgalmáért” cselekszik velünk, épp ezért mi sem tehetünk nagyobb igát testvéreink nyakába. Az Úr mindenre képes. A lehetetlen számára lehetséges, a „nincs” akár szempillantás alatt „van” kategóriába tartozhat. A názáreti Jézus Krisztus nevében minden lehetséges. Ő a botránykő, a szegletkő olyan alapot vetett, amelynek hatása érezhető. Jézus vére megtisztít minden bűntől. **Úri ima:** Mi Atyánk...

Áldás: „Történt egyszer, hogy valahol imádkozott, és mikor befejezte, így szólt hozzá egyik tanítványa: „Uram, taníts minket imádkozni (Lk 11,1).” Ámen.

Ének: 199.dicséret: „Adjunk hálákat az Atya Istennek...”